

[Hans Hækkerup.]

kalde mig patentdemokrat, i fredags var jeg nemlig papdemokrat, det er jo altid et fremskridt!

Det ærede medlem har jo netop selv gang på gang nævnt § 98, stk. 2, fordi han har villet hævde, at der her åbnes mulighed for at anvende fængsel indtil på livstid og under visse omstændigheder dødsstraf for det, det ærede medlem kalder den uskyldigste strejke. Det er derfor, jeg har sagt til det ærede medlem, at hans fortolkning af loven ikke holder. Det ærede medlem har læst den op, men jeg vil minde ham om, at der udtrykkelig står, hvilken hensigt der skal være forbundet med at iværksætte disse foranstaltninger. Det ærede medlem kæder stadigvæk dette lovforslag sammen med Atlantpagten. Jeg har gang på gang, både ved første og anden behandling, forklaret ham, at forberedelserne til dette lovforslag er truffet, længe før der var tale om nogen Atlantpagt. Det ærede medlem svarede klart nej på de spørgsmål, jeg havde stillet i relation til §§ 98, 101 og 107. Det takker jeg for, og så fastslår jeg, at så må jeg indtil videre gå ud fra, at denne lov, det vil det ærede medlem være enig i, ikke specielt tager sigte på medlemmerne af det kommunistiske parti.

Spørgsmålet om Richard Jensen vil jeg lade ligge (Aksel Larsen: Det er klogt!) Jeg vil dog gerne gøre blot den ene bemærkning til det ærede medlem, at når jeg nævnte ham, var det i og for sig ikke for at diskutere hans meriter udover det, han senest har lavet, hvor han har fået gennemført en beslutning i sit forbund, som i den givne situation kunne tænkes anvendt i strid med de bestemmelser, dette lovforslag indeholder, og i øvrigt i strid med bestemmelserne i den allerede gældende lov. Jeg nævnte ham, fordi jeg havde indtryk af, at han, udenrigspolitisk i hvert fald, lå på en linie, der var temmelig parallel med det ærede medlems.

Det ærede medlem lod mig vide, at vi havde måttet æde vort spy i spørgsmålet om den tyske militarisering. Dertil vil jeg svare, at de fordøjelsesbesværigheder, dette har givet anledning til, er vi kommet lykkeligt over, men jeg forstår, at det ærede medlem er midt i sine vanskeligheder.

Om skytteforeningerne vil jeg blot gøre den bemærkning, at man kan sige, som et meget morsomt medlem af det høje ting har sagt, at det er da yderst demokratisk, at man her i landet har en organisation, der kan holde kommunisterne udenfor. Det har man ikke i folkedemokratierne!

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Min fortolkning af § 98 holder stik. Udtrykket er, at strejke kan straffes som højforræderi, og sammenholdt med den lov, der kommer til behandling under næste punkt på dagsordenen, vil de strejkende kunne straffes med dødsstraf. Det afhænger i virkeligheden af magthaverens indstilling, om der vil blive rejst tiltale, og det afhænger også i høj grad af magthaverne, om der bliver fældet dom og idømt straf. Sådan forholder det sig i det hele taget med dette lovforslag.

Det ærede medlem siger, at når jeg har svaret dette klare nej, går han ud fra, at lovforslaget ikke specielt tager sigte på det kommunistiske parti. Det ærede medlem behøver bare at spørge sig selv, hvem lovforslaget efter hans inderste mening tager sigte på. Det kan han naturligvis ikke svare på her, men han kan give svaret ud fra sit kendskab til sin egen indre opfattelse. Jeg gentager: jeg har ikke sagt, at man ved forslaget specielt vil ramme kommunisterne. Jeg har sagt: kommunister og alle andre, som magthaverne anser for ubekvemme, dem kan man finde påskud til at ramme ved denne lov. Så vilkårlig er loven, og det er vor hovedindvending imod den.

(Kort bemærkning).

Bøgholm: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at når det ærede medlem gør sine betragtninger om forholdet mellem det subjektive og det objektive, må han i hvert fald gå ud fra, at lovens ordlyd er en sådan, at den er egnet til at ramme den politik, han står som talsmand for. Hvor det gælder det subjektive, kan det også have sin interesse at se på den subjektive indstilling hos det parti, det ærede medlem repræsenterer. Jeg vil gerne bede om formandens tilladelse til et citat for at gøre det ærede medlem opmærksom på den måde, hvorpå hans partiblade „Land og Folk“ kommenterede kommunevalgene i Italien i maj 1951. Det hedder i „Land og Folk“ for 14. juni 1951:

„Takket være de svindelagtige bestemmelser i valgloven har kommunisterne og socialisterne mistet flertallet i byrådene i Genua, Turin og Florens, men har bevaret det i flådehavnene Tarento og La Spezia og i industribyerne Bologna, Modena, Reggio, Emilia og Livorno, der siges at skulle være forsyningsbasis for de amerikanske tropper i Østrig i stedet for Triest. Endelig har venstreblokken erobret flertallet i den vigtige flådebase Brindisi.“